

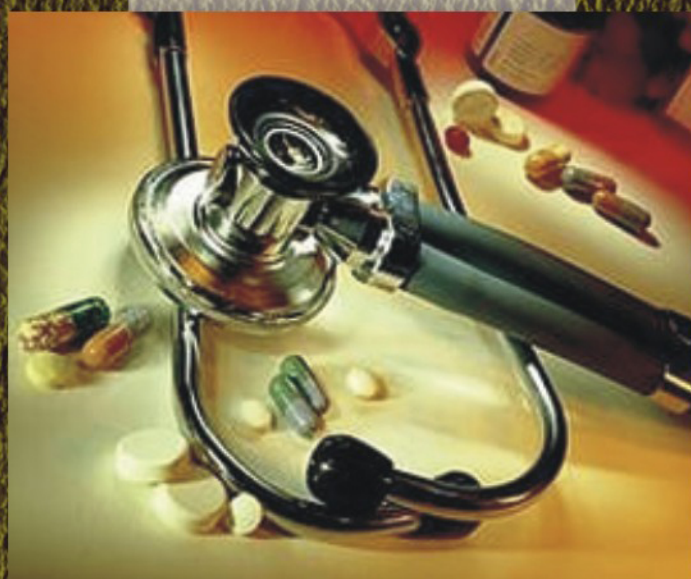

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
Вищий державний навчальний заклад України
«УКРАЇНСЬКА МЕДИЧНА СТОМАТОЛОГІЧНА АКАДЕМІЯ»

95
років
ВДНЗУ «УМСА»

УДОСКОНАЛЕННЯ **ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ** **У СУЧАСНИХ УМОВАХ**

МАТЕРІАЛИ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ

Полтава – 2016

Міністерство охорони здоров'я України

**Вищий державний навчальний заклад України
«Українська медична стоматологічна академія»**

УДОСКОНАЛЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

*Матеріали
науково-практичної конференції з міжнародною участю
24 березня 2016 року*

м. Полтава – 2016

КЛІНІЧНЕ МИСЛЕННЯ – ОСНОВА ЛІКАРСЬКОЇ ПРОФЕСІЇ

Дудченко М.А., Третяк Н.Г., Дудченко М.О., Кудря І.П.

ВДНЗ України "Українська медична стоматологічна академія"

Автори акцентують увагу на тому, що клінічне мислення залишається невід'ємною складовою професійної діяльності кожного лікаря. Формування його в студентів – одне з головних завдань навчального процесу в медичному вищому навчальному закладі.

Ключові слова: клінічне мислення, професійна діяльність, навчальний процес.

Навчальний процес потребує постійного вдосконалення, оскільки відбувається зміна пріоритетів у науці та в соціальних цінностях. Тому сучасна ситуація в підготовці спеціалістів потребує докорінних змін стратегії та тактики навчання у вищому навчальному закладі (ВНЗ). Головною характеристикою випускника медичного вишу є його компетенція в сукупності з умінням клінічно мислити [2; 5].

Формування клінічного мислення в студентів медичного вишу - складний, багатофакторний процес. Усвідомлено керованим у навчанні студентів має стати не тільки засвоєння знань, а й розвиток логічного компонента клінічного мислення лікаря й окремих розумових дій і процесів, за допомогою яких відбувається продуктивне мислення [5].

Клінічне мислення характеризується здатністю до прийняття адекватного рішення в кожній окремій ситуації з метою досягнення оптимального результату. Лікар повинен уміти не тільки прийняти рішення лікувати, а й узяти на себе відповідальність за його прийняття, а це стане можливим тільки при повноцінній теоретичній підготовці лікаря, коли прийняття рішень буде зумовлено його знаннями, стане обдуманим та усвідомленим, спрямованим на досягнення конкретної мети [2; 4].

Лікар, який володіє здатністю до клінічного мислення, – це завжди грамотний, кваліфікований спеціаліст [4]. На жаль, не завжди лікар із достатнім досвідом може похвалитися здатністю до такого мислення. Деякі називають таку властивість лікарською інтуїцією, але відомо, що інтуїція – це постійна робота мозку, спрямована на вирішення певної проблеми. Тільки спеціаліст, який володіє клінічним мисленням, може гідно й ефективно реалізувати своє основне завдання – лікувати людей, позбавляти страждань, підвищувати якість життєдіяльності.

Клінічна медицина стала називатися клінічною від Г. Бургава [3]. Її визначальна особливість полягає в тому, що клінічне мислення виховується в процесі спілкування студента, лікаря-викладача та хворого біля його ліжка. Це пояснює, чому вид заочного навчання в медицині неприйнятний. Пацієнта не може замінити ні підготовлений артист, ні фантом, ні симулятор, ні ділові ігри, ні теоретичне освоєння дисципліни [3].

Незважаючи на те, що мислення людини єдине, в кожній людини воно формується суто індивідуально. Вивчаючи медицину поза спілкуванням із хворим і викладачем, студент по-своєму розставить акценти значущості в предметі, який вивчає. Це означає, що мислення студента не буде клінічним [2].

Головне завдання викладача – підвищити мотивацію студентів до освоєння дисципліни за рахунок систематичного контролю за їхньою аудиторною та самостійною роботою протягом усього періоду навчання. Так, у викладанні внутрішньої медицини розвиток у студентів клінічного мислення є головним, основоположним [2; 4]. Тому, незважаючи на те, що елементи клінічного мислення відпрацьовуються на всіх без винятку практичних і лекційних заняттях, вершиною стає робота біля ліжка хворого та написання історії хвороби, в якій має простежуватися логіка мислення студента, починаючи зі скарг та анамнезу захворювання і закінчуючи головним – обґрунтуванням клінічного діагнозу [2; 5].

У клініці студенти безпосередньо спостерігають за хворим, проводять діагностичну і лікувальну роботу під керівництвом досвідченіших колег, тобто передається майстерність клінічного мислення [5].

Розпізнавання хвороби ґрунтується на «трьох китах»: знанні семіології і вмінні логічно мислити, клінічному досвіді та здібностях інтуїтивно відчувати характер недуги. Клінічне мислення формується в процесі самостійних спроб, намаганні студента вирішувати клінічну задачу в реальних умовах біля ліжка хворого і на поліклінічному прийомі, а не в аудиторіях [2].

Студент на кафедрі внутрішніх хвороб навчається проводити об'єктивний огляд і патофізіологічний аналіз клінічних синдромів, інтерпретувати результати опитування, клінічного обстеження, сучасних лабораторно-інструментальних досліджень, морфологічного аналізу біопсійного матеріалу, обґрунтовувати показники виконаних патогенетично виправданих методів (принципів) діагностики, лікування, реабілітації. І як підсумок – написати історію хвороби стаціонарного хворого [2].

Основою лікувального процесу була, є і буде діагностика захворювань. Діагноз необхідний у кожному окремому випадку захворювання як керівна ідея щодо патології, яка вивчається, оптимального лікування та визначення прогнозу. Кожний діагноз є зрештою диференційованим, тобто відображає зважування кожного окремого симптому, оцінки і диференціювання патології, яка вивчається в цілому.

Важко описати словами всі нюанси кожного окремого випадку захворювання. Водночас важливо мати здатність інтуїтивно, немов би внутрішнім поглядом, охопити всю клінічну картину як щось ціле і зв'язати її з можливо аналогічними колишніми спостереженнями, критично оцінюючи їх [4]. Таку здатність лікаря називають умінням клінічно мислити, яке разом із конструктивним, інтегруючим мисленням і здатністю збирати анамнез та іншу інформацію про хворого є елементом лікарського (наукового) мистецтва. На жаль, клінічне мислення, притаманне більшості кваліфікованих лікарів недавнього минулого, набагато рідше спостерігається в лікарів нового покоління. Вірогідно, головним чином, унаслідок нових формалізованих умов навчання і переоцінки лабораторних та інструментальних методів досліджень хворих [4].

Викладач має навчити студентів, з одного боку, спиратися на клінічні факти, які завжди виявляються індивідуальними, а з іншого, на теорію, що виходить із експериментів, клініко-лабораторних та інструментальних методів досліджень [4].

Студент має навчитися «примиренню» двох істин — клінічної та експериментальної. Жодна не може дати повної картини захворювання. Перша сприяє розумінню індивідуальності хворого та якості його реакції на подразники. Переваги другої полягають у точності отриманих експериментальних даних, на основі яких удається зрозуміти деякі механізми, які сприяють захворюванню, і тим самим надати практичній медицині науковий характер [2]. І хоча різні додаткові методи досліджень нам, безумовно, необхідні, вони все ж поступаються провідній ролі клінічного мислення, яке необхідно використовувати в аналізі й синтезі виявлених показників [4].

Найкращий підручник не зможе в усій повноті передати особливості клінічного перебігу недуги в різних хворих. Тому, крім розборів конкретних хворих під керівництвом досвідчених викладачів, для студентів і співробітників клініки особливу цінність мають клінічні лекції професора (доцента) [1]. На тлі появи нових форм викладання, навчально-технічного забезпечення клінічна лекція, на жаль, іноді залишається поза увагою. На нашу думку, клінічні лекції мають бути основою дисципліни, визначати рівень та обсяг інформаційного навантаження, бути програмним документом для практичних занять, самостійної роботи студента [1; 2].

Клінічна лекція з детальним розбором тематичного хворого мусить мати проблемний характер, не уподібнюватися диктантам, сухому наведенню фактів, перерахуванню відомих істин. Вона має бути творчою і цікавою, що вимагає від лектора не тільки високої наукової, педагогічної і лікарської кваліфікації, а й акторського хисту [1; 2; 5]. Лекція одночасно має бути джерелом інформації, способом формування клінічного мислення і розвитку логіки в слухачів [1; 2]. Отже, в навчальному процесі клінічна лекція посідає одне з чільних місць, є найкращим засобом для розвитку професійної майстерності, творчого ставлення до професії лікаря, тому альтернативи їй немає. Лекція має бути адаптованою до відповідного курсу і розрахована на середнього студента [1; 2].

Викладач медичного вищого закладу, виховуючи в студентів культуру клінічного мислення, має підкреслювати значення його мистецтва для майбутнього лікаря, що сприяє розвитку уяви і творчості. Усе це розширює світогляд — одну з ознак інтелігентності майбутнього лікаря [2].

Нині, запозичуючи багато цінного із системи вищої медичної освіти західних країн, не слід забувати про одну незаперечну перевагу вітчизняної медичної школи: вона завжди навчала майбутніх лікарів логічно мислити, закликала їх до милосердя і співчуття. У виконанні цих завдань роль клінічної бази важко переоцінити.

Список використаної літератури

1. Дудченко М.А. Клінічні лекції з внутрішніх хвороб / М.А. Дудченко. — Полтава, 1997. — 398 с.
2. Ляшук П.М. Клініка — вища школа лікарської майстерності / П.М. Ляшук // *Новости медицины и фармации.* — 2013. — № 17 (471). — С. 18 — 20.
3. Тетенов Ф.Ф. Формирование и развитие клинического мышления — важнейшая задача медицинского образования / Ф.Ф. Тетенов, Т.Н. Бодрова, О.В. Калинина // *Успехи современного естествознания.* — 2008. — № 4. — С. 63 — 65.
4. Ходош Э.М. О клиническом мышлении и роли стоптуссина в лечении острого бронхита. Клініка — вища школа лікарської майстерності / Э.М. Ходош // *Новости медицины и фармации.* — 2012. — № 01-02 (399-400). — С. 9 — 11.
5. Ясько Б.Я. Клиническое мышление в структуре профессионального мышления врача / Б.Я. Ясько // *Человек. Сообщество. Управление.* — 2008. — № 4. — С. 82 — 91.

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В СУЧАСНІЙ ОСВІТІ

Ефендієва С.М.

ВДНЗ України «Українська медична стоматологічна академія»

У статті схарактеризовано поняття методики предметно-мовного інтегрованого навчання (CLIL), визначено умови застосування, а також основні світові моделі реалізації. Проаналізовано світовий досвід застосування методики предметно-мовного інтегрованого навчання.

Ключові слова: предметно-мовне інтегроване навчання (CLIL), інтеграція, програмні засоби, полікультурний простір.

Проблема інтеграційних процесів у освіті останніми роками перебуває в центрі уваги, спрямованої на формування цілісної системи знань і вмінь особистості, розвиток творчих здібностей та потенційних можливостей.

Забезпечуючи мовну підготовку майбутніх лікарів, слід розрізнити вільне володіння загальнонавчальною мовою в повсякденному спілкуванні та мовні вміння в професійній сфері, завдяки яким стає можливим засвоєння нових знань, опрацювання фахової інформації, професійне спілкування, вирішення будь-яких питань, пов'язаних із професійною діяльністю.

Досягнення необхідного мовного рівня здійснюється за умов обмеженої кількості навчальних годин і невисокого рівня мовної підготовки. Звідси необхідність пошуку такої методичної моделі викладання, яка б забезпечила швидке, максимально раціональне і якісне засвоєння мови для вирішення професійних потреб у спілкуванні, набутті й обробці інформації [1].

З початком ХХ ст. відбуваються суттєві зміни в методах викладання іноземних мов, пріоритет зміщується з оволодіння граматичним матеріалом і механічним заучуванням лексичного, читанням і перекладом як більш функціональним аспектом. Як відомо, в країнах ЄС найпоширеніші дві методики:

CLIL (Content and Language Integrated Learning) — предметно-мовне інтегроване навчання [4], яке полягає в навчанні (або вдосконаленні) певної мови шляхом занурення в набуття цієї мовою знань і навичок у іншій (немовній) сфері;

CALL (Computer-Assisted Language Learning) — навчання іноземних мов комп'ютерними засобами [5], що пропонує широкий спектр програмних засобів для всіх наявних форм навчання іноземних мов.

Зміст

УДОСКОНАЛЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ У ВДНЗ УКРАЇНИ «УКРАЇНСЬКА МЕДИЧНА СТОМАТОЛОГІЧНА АКАДЕМІЯ» В СУЧАСНИХ УМОВАХ <i>Ждан В.М., Бобирьов В.М., Білаш С.М., Лохматова Н.М.</i>	3
ТЕХНОЛОГІЯ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРЯ-СТОМАТОЛОГА ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ: СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ <i>Аветіков Д.С., Яценко І.В., Локес К.П.</i>	5
ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ НА КАФЕДРІ ПАТОФІЗІОЛОГІЇ <i>Акімов О.Є., Костенко В.О., Соловійова Н.В., Денисенко С.В., Міщенко А.В.</i>	6
УДОСКОНАЛЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ-СТОМАТОЛОГІВ НА КАФЕДРІ ДИТЯЧОЇ ТЕРАПЕВТИЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЇ <i>Амосова Л. І., Новікова С. Ч., Бережна О. Е., Павленко С. А., Солошенко Ю. І., Моргул Н. А.</i>	7
ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ АКТИВНОГО НАВЧАННЯ У ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІН ГУМАНІТАРНОЇ ТА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ <i>Андрейко С.С., Сизоненко Н.В.</i>	9
ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПІДГОТОВЦІ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ <i>Бажан Т.О., Гулак А.М.</i>	10
ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ЯК ЗАСІБ УДОСКОНАЛЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ <i>Баштан В.П., Корнєєв О.В., Чорнобай А.В., Шелешко П.В., Литвиненко В.Є., Муковоз О.Є.</i>	12
ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ ЯКОСТІ ВИКЛАДАННЯ РАДІОЛОГІЇ В СУЧАСНИХ УМОВАХ <i>Баштан В.П., Почерняєва В.Ф., Васько Л.М., Жукова Т.О., Нестуля К.І., Дуднік Т.А.</i>	13
ЗАСТОСУВАННЯ СИТУАЦІЙНИХ ЗАДАЧ У НАВЧАННІ МЕДИЧНИХ СЕСТЕР ДИСЦИПЛІНИ «МЕДСЕСТРИНСТВО В ХІРУРГІЇ» <i>Безручко М.В., Осіпов О.С., Челишвілі А.Л.</i>	15
УДОСКОНАЛЕННЯ ОСВІТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА КАФЕДРІ ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГІЇ З МАЙБУТНІМИ МЕДИЧНИМИ ПРАЦІВНИКАМИ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ <i>Безшапочний С.Б., Соннік Н.Б., Лобурець В.В.</i>	16
ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК КОМУНІКАЦІЇ ТА РОБОТИ З ІНФОРМАЦІЄЮ В СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ <i>Бєлікова І.В., Костріков А.В., Ляхова Н.О.</i>	18
ОСВІТНІ ІННОВАЦІЇ: СУТНІСТЬ, СТРУКТУРА, ФУНКЦІЇ, СУБ'ЄКТИ <i>Бєляєва О.М.</i>	19
ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В ДОКУМЕНТАХ ЮНЕСКО <i>Бєляєва О.М., Синиця В.Г.</i>	21
ДИФЕРЕНЦІЙОВАНИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІН ПРИРОДНИЧО-НАУКОВОГО ЦИКЛУ <i>Біланова Л.П., Демідєнкова Г.Г.</i>	24
НАВЧАЛЬНА МОТИВАЦІЯ СТУДЕНТА МЕДИЧНОГО ВИШУ – НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА ЗАСВОЄННЯ ЗНАТЬ З ОРТОДОНТІЇ <i>Білоус А.М., Нестеренко О.М., Лучко О.В.</i>	25
УДОСКОНАЛЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ НА КАФЕДРІ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОЇ ТА КЛІНІЧНОЇ ФАРМАКОЛОГІЇ З КЛІНІЧНОЮ ІМУНОЛОГІЄЮ ТА АЛЕРГОЛОГІЄЮ <i>Бобирьов В.М., Островська Г.Ю., Петрова Т.А., Муляр Л.А., Капустянська А.А.</i>	27
ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ – НОВА ОРГАНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В МЕДИЦИНІ <i>Бобирьова Л.Є., Муравльова О.В., Дворник І.Л., Ільченко В.І., Пікуль К.В., Прилуцький К.Ю.</i>	28
ПЕДАГОГІЧНЕ РЕГУЛЮВАННЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ ВИВЧЕННЯ МОВИ І ЗАГАЛЬНООСВІТНИХ ДИСЦИПЛІН ІНОЗЕМНИМИ СТУДЕНТАМИ <i>Богиня Л.В., Колєчкіна І.В.</i>	29
РОЛЬ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ І МЕНЕДЖМЕНТУ В ЛІКУВАННІ ХВОРИХ <i>Бойко Д.М.</i>	31
УДОСКОНАЛЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ НА КАФЕДРІ ФТІЗИАТРІЇ <i>Бойко М.Г., Цапенко Ю.П., Куліш М.В., Філатова О.В.</i>	32
ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ НА КАФЕДРІ ТЕРАПЕВТИЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЇ <i>Бублій Т.Д., Дубова Л.І.</i>	33
ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИКЛАДАННЯ КЛІНІЧНИХ ДИСЦИПЛІН В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ <i>Буря Л.В., Калюжка О.О.</i>	34

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОФІЛІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ СТОМАТОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ НА КАФЕДРІ ФІЗІОЛОГІЇ ВДНЗУ «УМСА» <i>Весніна Л.Е., Соколенко В.М., Федотенкова Н.М., Ткаченко О.В.</i>	35
ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ИНТЕНСИВНЫХ ТЕХНОЛОГИЙ ОБУЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫМ ЯЗЫКАМ КАК СРЕДСТВО СТИМУЛИРОВАНИЯ КОММУНИКАТИВНОЙ КОМПЕТЕНЦИИ <i>Владимирова В.И., Савицкая Т.В., Иотова И.Н.</i>	37
ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ – ЗАПОРУКА ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРЯ <i>Волошина Л.І., Скікевич М.Г., Ахмеров В.Д.</i>	40
СПОСІБ ОБ'ЄКТИВНОГО ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ <i>Гасєський С.О., Потяженко М.М., Величко Є.О., Васильєва К.В., Панасенко Т.О.</i>	41
ОПТИМІЗАЦІЯ ПІДГОТОВКИ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ НА КАФЕДРІ МІКРОБІОЛОГІЇ, ВІРУСОЛОГІЇ ТА ІМУНОЛОГІЇ <i>Ганчо О.В., Зачепило С.В., Книш О.В.</i>	42
ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ТЕРАПЕВТИЧНА СТОМАТОЛОГІЯ» ДЛЯ АНГЛОМОВНИХ СТУДЕНТІВ <i>Гасюк Н.В., Бойченко О.М., Іваницький І.О.</i>	44
ЗНАЧЕННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТА У ВИВЧЕННІ ПАТОМОРФОЛОГІЇ <i>Гасюк А.П., Ройко Н.В., Филенко Б.М., Проскурня С.А., Волобуєв М.А.</i>	45
АСПЕКТИ ОПТИМІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ АНГЛОМОВНИХ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ НА КАФЕДРІ ОРТОПЕДИЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЇ <i>Гасюк П.А., Радчук В.Б., Пудяк В.Є.</i>	46
УПРОВАДЖЕННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ НАВЧАЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІНИ «ОРТОПЕДИЧНА СТОМАТОЛОГІЯ» <i>Гасюк П.А., Росоловська С.О., Воробець А.Б.</i>	47
ЗНАЧЕННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІНИ «ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГІЯ» <i>Гасюк Ю.А., Лобурець В.В., Соннік Н.Б., Подовжний О.Г.</i>	48
ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ НА КАФЕДРІ СОЦІАЛЬНОЇ МЕДИЦИНИ <i>Голованова І.А., Касинець С.С., Жабо Т.М., Носенко Т.В.</i>	50
ЗАСТОСУВАННЯ ПІДХОДУ «РІВНИЙ - РІВНОМУ» В САНИТАРНО-ПРОСВІТНИЦЬКІЙ РОБОТІ СЕРЕД МОЛОДІ ТА ПІДЛІТКІВ УЧАСНИКАМИ СТУДЕНТСЬКОГО ВОЛОНТЕРСЬКОГО ЗАГОНУ <i>Голованова І.А., Ляхова Н.О., Бєлікова І.В., Лисак В.П.</i>	51
ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ НА ПІСЛЯДИПЛОМНОМУ ЕТАПІ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Головко Н.В., Галич Л.Б., Дмитренко М.І., Макарова О.М., Виженко Є.Є., Стасюк О.А.</i>	53
НАУКОВО-ДОСЛІДНА І ПРОЄКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПРИ ВИКЛАДАННІ ПАТОФІЗІОЛОГІЇ СТУДЕНТАМ З КУРСУ ВДНЗ УКРАЇНИ «УКРАЇНСЬКА МЕДИЧНА СТОМАТОЛОГІЧНА АКАДЕМІЯ» <i>Гришко Ю.М.</i>	54
РОЛЬ СИМУЛЯТИВНОГО НАВЧАННЯ В ПІДГОТОВЦІ ЛІКАРЯ АКУШЕРА-ГІНЕКОЛОГА <i>Громова А.М., Мітюніна Н.І.</i>	56
ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ НА КАФЕДРІ АКУШЕРСТВА І ГІНЕКОЛОГІЇ №1 У СУЧАСНИХ УМОВАХ <i>Громова А.М., Мітюніна Н.І., Талаш В.В.</i>	57
МЕТОДИ І ЗАСОБИ ПОКРАЩЕННЯ ПСИХОФІЗИЧНОГО СТАНУ І ЙОГО ВПЛИВ НА ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТІВ <i>Губка П.І.</i>	58
УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ У ПІДВИЩЕННІ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ <i>Гуцаленко О.О.</i>	59
УПРОВАДЖЕННЯ НОВІТНІХ ДІАГНОСТИЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ (КОНУСНО-ПРОМЕНЕВОЇ КОМП'ЮТЕРНОЇ ТОМОГРАФІЇ) В НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС КАФЕДРИ ОРТОПЕДИЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЇ З ІМПЛАНТОЛОГІЄЮ <i>Дворник В.М., Єрис Л.Б., Тесленко О.І., Тумакова О.Б.</i>	61
ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ- СТОМАТОЛОГІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ <i>Дворник В.М., Тумакова О.Б., Тесленко О.І., Єрис Л.Б., Кузь Г.М., Кузь В.С., Новіков В.М., Доленко О.Б.</i>	62
УДОСКОНАЛЕННЯ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ІЗ ФАРМАКОЛОГІЇ <i>Дев'яткіна Т.О., Колот Е.Г., Дев'яткіна Н.М.</i>	64
КОНЦЕПЦІЯ НАВЧАЛЬНОГО ПОСІБНИКА З РОСІЙСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ <i>Дегтярьова К.В.</i>	65

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН ЯК ШЛЯХ ДО ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ КАДРІВ <i>Джидан О.І., Зінченко Н.О.</i>	66
УПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СИСТЕМУ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ НА КАФЕДРІ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ З ЕПІДЕМІОЛОГІЄЮ <i>Дубинська Г.М., Ізюмська О.М., Коваль Т.І., Боднар В.А., Полторапаєлов В.А., Лимаренко Н.П., Котелевська Т.М., Прийменко Н.О., Сизова Л.М., Руденко С.С.</i>	67
ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІНИ «МЕДИЧНА БІОЛОГІЯ» <i>Дубінін С.І., Ващенко А.В., Пілюгін В.О., Улановська-Циба Н.А., Передерій Н.О., Рябушко О.Б., Овчаренко О.В.</i>	69
ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД ДО РОЗВИТКУ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ НА КАФЕДРІ ТЕРАПЕВТИЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЇ <i>Дубова Л. І., Бублій Т. Д.</i>	71
КЛІНІЧНЕ МИСЛЕННЯ – ОСНОВА ЛІКАРСЬКОЇ ПРОФЕСІЇ <i>Дудченко М.А., Третяк Н.Г., Дудченко М.О., Кудря І.П.</i>	72
СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В СУЧАСНІЙ ОСВІТІ <i>Ефендієва С.М.</i>	73
УПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ У ПРАКТИКУ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ <i>Ефендієва С.М.</i>	75
НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІДГОТОВКИ СІМЕЙНИХ ЛІКАРІВ НА КАФЕДРІ СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ І ТЕРАПІЇ <i>Ждан В.М., Бабаніна М.Ю., Кітура Є.М., Волченко Г.В., Шилкіна Л.М., Ткаченко М.В., Кур'ян О.А.</i>	76
ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ЗАГАЛЬНА ПРАКТИКА – СІМЕЙНА МЕДИЦИНА» <i>Ждан В.М., Зазикіна Д.С., Флегантова Б.Л.</i>	78
ОПТИМІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ У АНГЛОМОВНИХ ГРУПАХ <i>Іваницька О.С., Рибалов О.В., Іваницький І.О.</i>	79
ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ <i>Казаков Ю.М., Бурмак Ю.Г., Петров Є.Є., Чекаліна Н.І., Шуть С.В.</i>	81
КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Казаков Ю.М., Петров Є.Є., Треумова С.І.</i>	82
ПРОФІЛІЗАЦІЯ - ОСНОВА ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ СТОМАТОЛОГІВ ІЗ ВНУТРІШНІХ ХВОРОБ <i>Кайдашев І.П., Борзих О.А., Дігтяр Н.І., Герасименко Н.Д., Расін М.С., Селіхова Л.Г.</i>	83
УДОСКОНАЛЕННЯ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ КАДРІВ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «СТОМАТОЛОГІЯ» НА КАФЕДРІ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ № 3 <i>Кайдашев І.П., Селіхова Л.Г., Расін М.С., Борзих О.А., Дігтяр Н.І., Герасименко Н.Д.</i>	85
КОНТРОЛЬ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ НА КАФЕДРІ ДИТЯЧОЇ ТЕРАПЕВТИЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЇ З ПРОФІЛАКТИКОЮ СТОМАТОЛОГІЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ <i>Карпенко О.О., Андріянова О.Ю., Амосова Л.І., Ващенко І.Ю., Чуприна Л.Ф., Моргун Н.А.</i>	87
УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАВДАНЬ І ЦІЛЕЙ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ МЕДИЧНИХ ВИШІВ ДЛЯ ДОСЯГНЕННЯ ЯКІСНО НОВОГО РЕЗУЛЬТАТУ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ <i>Каськова Л.Ф., Ващенко І.Ю., Карпенко О.А., Андріянова О.Ю.</i>	89
ОСОБЛИВОСТІ АУДИТОРНОЇ РОБОТИ ЗІ СТУДЕНТАМИ НА КАФЕДРІ ДИТЯЧОЇ ТЕРАПЕВТИЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЇ З ПРОФІЛАКТИКОЮ СТОМАТОЛОГІЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ У СУЧАСНИХ УМОВАХ <i>Каськова Л.Ф., Новікова С.Ч., Анопрієва Н.М.</i>	90
ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАДАННЯ ДОПОМОГИ ХВОРИМ НА ЦУКРОВИЙ ДІАБЕТ ЛІКАРЯМИ ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ І ЛІКАРЯМИ-ЕНДОКРИНОЛОГАМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ РОЗВ'ЯЗАННЯ <i>Катеренчук В.І.</i>	92
СКЛАДОВІ ЗНИЖЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ: ЧИ МОЖНА ЇХ ПОДОЛАТИ? <i>Катеренчук І.П.</i>	93
СУЧАСНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ПОКАЗНИК ЯКОСТІ ОСВІТИ ТА ІНДИКАТОР РІВНЯ ЖИТТЯ ІННОВАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА <i>Катеренчук І.П., Тесленко Ю.В., Тесленко М.М.</i>	95
ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ – СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ В КОНТЕКСТІ ТЕОРЕТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ І ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК ЩОДО ЗДІЙСНЕННЯ ПОКЛАДЕНИХ НА НИХ САНІТАРНИХ ФУНКЦІЙ <i>Катрушов О.В., Саргош О.Д., Матвієнко Т.М., Філатова В.Л., Нечепасєва Л.В., Буря Л.В., Горбенко Н.В., Четверикова О.П., Флока В.С., Юркова М.С.</i>	97
ПІДТРИМКА ВИКЛАДАЧІВ СТОМАТОЛОГІЧНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ У ОЦІНЦІ ЯКОСТІ ОСВІТИ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ <i>Кіндій Д.Д., Оджубейська О.Д., Кіндій В.Д., Тончева К.Д.</i>	98